

Nedeľa 29.3. 2020

Príhovor don Bonettiho na tomto linku:

<https://www.youtube.com/watch?v=vC9uPhAgCsw&feature=youtu.be>

Text príhovoru:

Drahí priatelia, som rád, že Vám môžem predstaviť toto video o domácej liturgii na 5. pôstnu nedeľu.

Pokračujeme v našej púti k Veľkej Noci.

Ďakujem všetkým, ktorí nám mailom alebo cez mobil poslali rôzne reakcie na túto domácu liturgiu.

Práve z tohto dôvodu vám chcem prečítať jedno svedectvo, ktoré vnímam ako významné pre nás všetkých.

Počúvajme teda, čo píše Chiara a Luka:

„Toto bola naša prvá domáca liturgia. Iba Boh vie nakoľko sme boli pozorní, koľko sme sa venovali na prípravu domáceho oltára, na rozdelenie čítaní a na prípravu vhodných piesní, ktoré sme potom hrali a spievali spolu. Intenzita a slávnosť modlitby sa vtlačila do našich srdc. Tak ako v prvých kresťanských komunitách nám Pán dal možnosť cez domácu modlitbu vstúpiť do srdca sviatosti manželstva a do najintímnejšieho miesta našej rodiny. Týmto nás urobil blízkymi našim verným pastierom.“

Ďakujeme všetkým, ktorí ste na rôznych miestach aj mimo Talianska prijali túto liturgiu pre intenzívnejšie prežívanie sviatosti manželstva.

Pritom je potrebné uvedomovať si, že aj vo vašich domoch ste spojení s vašimi pastiermi - vašimi kňazmi, ktorí slávia liturgiu Eucharistie sami, hoci ju niektorí vysielajú cez televíziu.

Je dôležité, aby sme cítili, že sme zjednotení so všetkými našimi bratmi a sestrami, ktorí v nedeľu po celom svete ešte môžu sláviť Eucharistiu.

Modlitba a počúvanie toho istého Ježišovho slova nám umožňuje vnímať, že sme jednou rodinou.

Nech Duch Svätý sprevádza na tejto ceste všetkých bratov a sestry jedného Otca.

Don Renzo Bonetti

„Toto tajemství je velké, ja hovorím o Kristovi a Cirkvi“ (Ef 5,32)

Pre obdobie zákazu verejných bohoslužieb

Projekt „Mistero grande“

(„Toto tajemství je velké, ja hovorím o Kristovi a Cirkvi“ Ef 5,32)

Nedeľa 29.3. 2020

5.pôstna nedeľa – A -

Liturgia domácej Cirkvi

**(Don Renzo Bonetti (a spolu s ním aj my všetci), pozýva rodinu
k modlitbe na 5. pôstnu nedeľu.)**

Nedeľa 29.3.2020

5. pôstna nedeľa – A

Liturgia domácej Cirkvi

Rodina, manželia, alebo osoby, ktoré sú prítomné doma, sedia okolo stola – kde každodenne spoluedia. Tento stôl odkazuje na oltár, eucharistický stôl pre Rodinu Božích synov a dcér. Môže sa naň položiť svieca, Sväté Písmo, a obraz Svätej rodiny, ale aj nejaký iný posvätný obraz, ktorý je v rodine obľúbený. Najmenšie dieťa zapáli sviecu, ktorej svetlo je znakom prítomného Ježiša medzi manželmi spojenými sviatosťou manželstva (AL 315).

Tiež pre každého ďalšieho, kto sa tu stretá, je Ježiš prítomný silou Svojho Slova: „tam, kde sú dvaja alebo traja zjednotení v mojom mene, tam som aj ja medzi nimi“ (porov. Mt 18,20).

Túto modlitbu vedie otec alebo mama, ale všetci, malí i veľkí sú zapojení do prípravy stola, čítania, tak aby to bolo pekne pripravené ešte predtým, ako sa začne s modlitbou. Na úvod sa môže zaspievať nejaká vhodná pieseň na oslavu Pána, ak je v rodine zvykom spievať spoločne.

V (vedúci): **V mene Otca i Syna, i Ducha Svätého.**

S (spolu): **Amen.**

V: **Dnes, v nedeľu, v deň Pána cítime silnejšie zväzok lásky, ktorý nás zjednocuje s Kristom, neustále prítomným medzi nami.**

V jednoduchosti našej rodiny slávime spomienku na Jeho zmŕtvychvstanie a zjednocujeme sa s chórom celého stvorenia, pretože s nami spievajú nové nebesia i zem, ktoré nám On prisľúbil.

Antifona: Zvelebený si, Pane.

Chválospev Dan 3, 57-88.56

(môže sa recitovať na dva hlasy – resp. striedavo)

**Velebte Pána, všetky jeho diela; *
chváľte a vyvyšujte ho naveky.
Velebte Pána, nebesia; *
velebte Pána, jeho anjeli. -**

**Velebte Pána, všetky vody nad nebesami; *
nech Pána veľbia všetky jeho mocnosti.
Velebte Pána, slnko a mesiac; *
veľbte Pána, hviezdy na nebi. –**

**Velebte Pána, dážď i rosa; *
veľb Pána, každý vietor.
Velebte Pána, oheň a páľava; *
veľbte Pána, chlad a horúčosť. –**

**Velebte Pána, rosa a srieň; *
veľbte Pána, mráz a zima.
Velebte Pána, ľad a sneh; *
veľbte Pána, noci a dni. –**

**Velebte Pána, svetlo a tma; *
veľbte Pána, blesky a oblaky.
Nech Pána veľbí zem; *
nech ho chváli a oslavuje naveky. –**

**Velebte Pána, vrchy a kopce; *
veľbte Pána, všetky rastliny na zemi.
Velebte Pána, moria a rieky; *
veľbte Pána, pramene. –**

**Velebte Pána, veľryby a všetko, čo sa hýbe vo vodách; *
veľbte Pána, všetky nebeské vtáky.
Velebte Pána, všetka zver a dobytok; *
veľbte Pána, synovia človeka. –**

**Veľb Pána, Izrael; *
chváľte a vyvyšujte ho naveky.
Velebte Pána, vy, jeho kňazi; *
veľbte Pána, jeho služobníci. –**

**Velebte Pána, duchovia a duše spravodlivých; *
veľbte Pána, svätí a pokorní srdcom.
Velebte Pána, Ananiáš, Azariáš a Mízael; *
chváľte a vyvyšujte ho naveky. –**

**Velebme Otca i Syna so Svätým Duchom; *
chváľme a vyvyšujme ho naveky.
Požehnaný si, Pane, na nebeskej oblohe; *
hoden chvály a slávy naveky.**

Antifona: Zveľbený si, Pane.

V: Pane, spoločne Ťa chceme prosiť o odpustenie za všetky situácie, keď sme si v našej rodine neuvedomovali Tvoju prítomnosť. Zahrň nás svojim milosrdenstvom a pohliadni vo svojej zhovievavosti na naše nedokonalosti. (chvíľka ticha).

Teraz si, ak sa niečo medzi nami stalo, vyjadrime prosbu o prepáčenie za to, čo nás rozdelilo, alebo zranilo a prosíme vzájomne o odpustenie.

Kto chce, môže v jednoduchosti poprosiť druhých o odpustenie.

V: Ako znak našej vôle k zmiereniu si podajme vzájomne ruky, alebo sa objímme (ak sa to vzájomne dá).

V: Otče, s dobrotou pohliadni na našu rodinu zjednotenú v mene Tvojho Syna Ježiša a urob, aby sme v tento týždeň s pomocou Tvojho Svätého Ducha, žili v harmónii s Tebou, medzi sebou a so všetkými.

S: Amen.

V: Pomôž nám pozorne počúvať Slovo, ktorým sa Ježiš obracia na každého z nás.

Čítanie zo svätého evanjelia podľa Jána.

(čítanie: Jn 11,1-45)

Ja som vzkriesenie a život

Bol chorý istý Lazár z Betánie, z dediny Márie a jej sestry Marty. Bola to tá Mária, čo pomazala Pána voňavým olejom a poutierala mu nohy svojimi vlasmi. Jej brat Lazár bol chorý. Preto mu sestry poslali odkaz: „Pane, ten, ktorého miluješ, je chorý.“

Keď to Ježiš počul, povedal: „Táto choroba nie je na smrť, ale na Božiu slávu, aby ňou bol oslávený Boží Syn.“

Ježiš mal rád Martu i jej sestru a Lazára. Keď teda počul, že je chorý, zostal ešte dva dni na mieste, kde bol. Až potom povedal učeníkom: „Poďme znova do Judey.“

Učeníci mu vraveli: „Rabbi, len nedávno ťa Židia chceli ukameňovať a zasa ta ideš?!“

Ježiš odpovedal: „Nemá deň dvanásť hodín? Kto chodí vo dne, nepotkne sa, lebo vidí svetlo tohoto sveta. Ale kto chodí v noci, potkne sa, lebo v ňom nieta svetla.“

Toto povedal a dodal: „Náš priateľ Lazár spí, ale idem ho zobudiť.“

Učeníci mu povedali: „Pane, ak spí, ozdravie.“ Ježiš však hovoril o jeho smrti, a oni si mysleli, že hovorí o spánku.

Vtedy im Ježiš povedal otvorene: „Lazár zomrel. A kvôli vám sa radujem, že som tam nebol, aby ste uverili. Poďme k nemu!“

Tomáš, nazývaný Didymus, povedal ostatným učeníkom: „Poďme aj my a umrime s ním.“

Keď ta Ježiš prišiel, dozvedel sa, že Lazár je už štyri dni v hrobe. Betánia bola pri Jeruzaleme, vzdialená asi pätnásť stadií, a tak prišlo k Marte a Márii veľa Židov potešiť ich v žiali za bratom.

Keď Marta počula, že prichádza Ježiš, išla mu naproti. Mária zostala doma. Marta povedala Ježišovi: „Pane, keby si bol býval tu, môj brat by nebol umrel. Ale aj teraz viem, že o čokoľvek poprosíš Boha, Boh ti to dá.“

Ježiš jej povedal: „Tvoj brat vstane z mŕtvych.“

Marta mu vravela: „Viem, že vstane v posledný deň pri vzkriesení.“

Ježiš jej povedal: „Ja som vzkriesenie a život. Kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie. A nik, kto žije a verí vo mňa, neumrie naveky. Veríš tomu?“

Povedala mu: „Áno, Pane, ja som uverila, že ty si Mesiáš, Boží Syn, ktorý mal prísť na svet.“

Ako to povedala, odišla, zavolala svoju sestru Máriu a potichu jej vravela: „Učiteľ je tu a volá ťa.“ Len čo to ona počula, vstala a šla k nemu. Ježiš totiž ešte nevošiel do dediny, ale bol stále na mieste, kde mu Marta vyšla naproti. Keď Židia, čo boli s ňou v dome a potešovali ju, videli, že Mária rýchlo vstala a vyšla von, pobrali sa za ňou, lebo si mysleli: „Ide sa vyplakať k hrobu.“

Keď Mária prišla ta, kde bol Ježiš, a zazrela ho, padla mu k nohám a povedala mu: „Pane, keby si bol býval tu, môj brat by nebol umrel.“

Keď Ježiš videl, ako plače a ako plačú aj Židia, čo s ňou prišli, zachvel sa v duchu a vzrušený sa opýtal: „Kde ste ho uložili?“

Povedali mu: „Pane, pod' sa pozrieť!“ A Ježiš zaslzil.

Židia povedali: „Hľa, ako ho miloval!“

No niektorí z nich hovorili: „A nemohol ten, čo otvoril oči slepému, urobiť, aby tento nezomrel?!“

Ježiš sa znova zachvel a pristúpil k hrobu. Bola to jaskyňa uzavretá kameňom.

Ježiš povedal: „Odvalte kameň!“

Marta, sestra mŕtveho, mu povedala: „Pane, už páchne, veď je už štyri dni v hrobe.“

Ježiš jej vravel: „Nepovedal som ti, že ak uveríš, uvidíš Božiu slávu?“

Odvalili teda kameň. Ježiš pozdvihol oči k nebu a povedal: „Otče, ďakujem ti, že si ma vypočul. A ja som vedel, že ma vždy počuješ, ale hovorím to kvôli ľudu, čo tu stojí, aby uverili, že si ma ty poslal.“

Keď to povedal, zvolal veľkým hlasom: „Lazár, pod' von!“ A mŕtvy vyšiel. Nohy a ruky mal ovinuté plátnom a tvár obviazanú šatkou.

Ježiš im povedal: „Porozvážajte ho a nechajte ho odísť!“

Mnohí z tých Židov, čo prišli k Márii a videli, čo urobil, uverili v neho.

Počuli sme Slovo Pánovo

S: *Chvála Tebe, Kriste!*

Môžeme nechať chvíľu ticha na doznenie slova. Ak by sa chcel niekto podeliť s iným o to, čo ho oslovilo, môže po tejto chvíľke ticha...

(V):

Komentár k evanjeliu (Ermes Ronchi)

O Lazarovi vieme toho málo. Ale to, čo vieme, tak stojí za to: jeho dom je pohostinný, je milovaným bratom Marty a Márie, a tiež priateľom Ježiša. Jeho **meno znamená**: „Boh pomáha“, je priateľom a bratom nielen svojim sestrám ale: „ten-koho-Ty-miluješ“, teda je tam meno každého.

Vďaka Lazárovi počujeme dve najdôležitejšie slová z Evanjelia: „Ja som **vzkriesenie a život**.“ Nie iba: ja budem na konci posledného dňa, či v inom živote, ale **tu, teraz a Ja som**.

Všimnime si, ako sú usporiadané tieto slová: najprv príde **vzkriesenie** a potom **život**. Podľa ľudskej logiky by to malo byť naopak. V skutočnosti platí však toto: Ja som vzkriesenie zhasnutých životov, som prebudením človeka, som pozdvihnutím života, ktorý už kapituloval.

Žiť je nekonečná vytrvalosť vstávania zmrtvých, žiť je vychádzanie z našich tmavých jaskýň, zanechávanie našich uzavretostí, zámkov, ktoré sú zablokované, žiť znamená strhnúť si obvazy z našich očí a starých rán a vyjsť na slnko: rozviažte ho a nechajte ho odísť. K tým veciam, ktoré si zaslúžia, aby nezomreli, do Galiley na miesto prvého stretnutia.

Závidím Lazarovi, nie preto, že sa vracia k životu, ale preto, že je obklopený ľuďmi, ktorí ho majú tak radi, že za ním plačú.

Prečo bol vzkriesený?

Pre slzy Ježiša, pre jeho lásku, ktorá ho priviedla až k plaču.

Aj ja vstanem, pretože mám také isté meno: milovaný navždy; pretože Pán nedovolí, aby mu ukradli jeho milovaných.

Nie život zvíťazí na smrťou, ale láska.

A ak je Boh láska, tak povedať Boh a povedať vzkriesenie, je to isté.

Lazar, vyjdi von!

Vychádza von, obviazaný plachtami ako novorodenec, ako ten, ktorý znova vychádza na svetlo.

To, že zomrie aj druhý krát je pravda, ale už teraz sa otvára pred najväčšou nádejou: Tí, ktorí prekonalí smrť sa otvoria životu.

Oslobodte ho a nechajte ho odísť!

Rozviažte mŕtvych z ich smrti.

Oslobodte sa z predstavy o smrti, ako o konci existencie osoby.

Oslobodte ho, tak ako sa uvoľňujú plachty, ako sa rozväzujú uzly na človeku, ktorý je zamotaný sám do seba.

A potom ho nechajte odísť, ukážte mu cestu, priateľov, slzu, „Polárku“ (hviezdu).

Tri príkazy rozprávajú o vzkriesení: **vyjdi, oslobod' sa, chod'!**

Koľkokrát som bol mŕtvy, uzatvorený, koľkokrát mi došiel olej do lampy, skončila mi ochota milovať a žiť.

V jaskyni duše mi nejaký hlas hovoril: nezaujíma ma už nič, ani Boh, ani lásky, ani život.

A potom začalo klíčiť semiačko, neviem prečo; uvoľnila sa nejaká skala a prenikol lúč slnka, priateľ preťal ticho, slzy zavlažili moje obvazy.

A to, čo sa stalo, bolo pre tajné, mystické, šokujúce dôvody lásky:

Boh zamilovaný do svojich priateľov, nedovolí, aby zostali v rukách smrti.

Pieseň: ***k Duchu Svätému...***

Prosby:

V: Pokračujeme na našej ceste k Veľkej Noci zatiaľ čo okolo nás je ešte toľko utrpenia a bolesti. Zdá sa, že ťažkosti týchto časov, ktoré nás držia pribitých na kríž, v Tebe Pane nájdú slávu a stanú sa cestou našej Veľkej Noci – prechodom z bolesti do radosti, zo smrti do zmŕtvychvstania. Každý kríž v Tebe a iba v Tebe, je istotou vzkriesenia.

1. Keď sa utrpenie stane tak silným, že začneme pochybovať o Tvojej prítomnosti pri nás;
 - *Uschopni nás premeniť ho na modlitbu, aby sme ho naplno prežívali s Tebou, pretože útek sa nevítazí nad smrťou, ale iba tak, že jej budeme čeliť s Tebou, Pane.*

2. Keď sa cítime zviazaní, uzatvorení do seba, zavretí do našej neslobody, do našej neschopnosti milovať;
 - *Daj, aby sme sa nechali rozviazať z obväzov nášho egoizmu, ktorý nás zväzuje. A tak ako pre Lazara, nech príde vánok vzkriesenia, aby nám prinavrátil život a slobodu milovať.*

3. Keď nevieme ako sa rozhodnúť v malých i veľkých situáciách nášho života;
 - *Pošli nám Svoje Slovo, aby nás vytiahlo z plytčín nášho života a potlačilo nás dopredu tam, kde ty chceš.*

4. Keď nás a našu rodinu tento čas izolácie a karantény zatvára do opakovania všedných a obyčajných vecí;
 - *Daj nám pekný podnet, ktorý nás vytrhne z vlažnosti nášho bytia, daj nám odvahu namieriť hore, aby sme sa osmelili objavovať nové duchovné horizonty, ktoré nám umožnia žiť veľkú krásu toho, čo sme – krásu domácej cirkvi.*

V: „Pod' von!“ pokračuje Pán vo volaní! Nech Tvoj hlas, Pane, dnes preruší ticho a samotu v nemocniciach, v domácnostiach, na cestách a všade, kde človek potrebuje oslobodenie.

V : Podme sa pripravovať aj na návrat k sláveniu nedeľnej Eucharistie

LEBO TÚŽIACI, túžime počúvať Jeho Slovo

Držme si pevne vo svojom srdci myšlienku, že sme túžení.

Ježiš túži, aby sme sa s Ním úplne zjednotili navždy.

A práve povedomie Jeho mimoriadnej lásky k nám, nás robí viacej túžiacimi, mohli by sme povedať, že až dychtivo počúvame, čo nám hovorí cez Svoje Slovo.

Ten, ktorý na nás myslí a miluje stále, má Slovo najkrajšie, silné a účinné, aby nás uschopnil intenzívne žiť v Láske tak, aby sme mohli byť definitívne s Ním. Tak nám môže odporúčať veľmi isto správne rozhodnutia pre rôzne okolnosti nášho života.

Takto chápeme, prečo Martinej sestre, Márii, ktorá ho počúvala, Ježiš hovorí: „Vybrala si lepší podiel“. Objavujme drahocennosť Slova, ktoré každú nedeľu osobne daruje každému, ktorý vytvárajú Jeho veľkú rodinu.

V: Aj keď nemôžeme prijať sväté prijímanie sviatostne v premenenej Hostii, môžeme aspoň vyjadriť našu túžbu po zjednotení s Ježišom a prijať ho do nášho srdca cez duchovné prijímanie:

S: Ježišu, verím, že si naozaj prítomný vo Sviatosti Oltárnej. Milujem Ťa nadovšetko a túžim po Tebe v mojej duši. Keďže Ťa teraz nemôžem prijať sviatostne, príd' aspoň duchovne do môjho srdca.

(tu urobme na chvíľku prestávku, aby sme sa zjednotili s Ježišom)

Práve si prišiel, objímam Ťa a celý sa s Tebou zjednocujem, nikdy nedovoľ, aby som sa odlúčil od Teba.

V: A teraz zjednotení s Ježišom vyjadríme to, že sme veľká Rodina – pretože sme všetci deti jedného Otca; povedzme spolu:

S.: Otče náš...

Záver:

Rodičia požehnajú deti, tak že im dajú na hlavu ruky, manželia sa požehnajú vzájomne tak, že prednesú nasledovné požehnanie:

(Meno) **Žehnáme/žehnám Ťa v mene Otca, i Syna, i Ducha Svätého. Amen.**

V: Zakončíme našu modlitbu tým, že sa zveríme Márii, Matke Cirkvi, našu rodinu, našu farnosť, a celé ľudstvo, zvlášť tých, ktorí sa nachádzajú v ťažkostiach a utrpeniach:

S: Zdravas Mária...

Môžete si aj zaspievať nejakú pieseň k Panne Márii Bolestnej